

Sant Antoni balla al ritme d'una multitudinària Diverbeach

Milers de persones omplen la platja per acomiadar l'estiu amb l'Orquestra Di-Versiones

Arriba el final d'agost, el final de les vacances, d'una temporada de música, companyia, festa i molta calor. Com cada any, milers de persones s'han tornat a mobilitzar per gaudir de la gran festa del final de l'estiu a Sant Antoni en una altra Diverbeach multitudinària. Aquest any, amb tothom de blanc perquè el leitmotiv era aquest: muntar una DiverGuait. Podia semblar que érem a Eivissa, però no ens hem mogut de la Costa Brava. Sota el lema «Poseu-vos morenets i morenetes, que el blanc queda més bé», l'Orquestra Di-versiones ho volia tornar a fer. Volia posar un punt final perfecte a l'estiu, amb la platja de Sant Antoni de Calonge i l'espigó de la Costa Brava com a escenari principal. D'aquesta manera, malgrat que molts assistents pensaven que combinar la roba blanca i la sorra no era la millor opció, el grup s'ha mantingut ferm per animar el públic a seguir una temàtica i convertir la vetllada en una tarda única. I així ho ha fet. Davant de prop de 20.000 persones, segons les primeres estimacions, i amb un caliu immillorable, el grup de música calongí ha continuat fent història. Però perquè la festa arribés al seu punt àlgid, la tarda s'havia de començar a escalfar molt abans. Famílies, parelles, avis, àvies i adolescents han anat arribant i estenent les primeres tovalloles ja des de primera hora de la tarda. Sota els parasols, amb neveres i entrepans, els primers assistents han arribat disposats a passar-hi la tarda i fer el primer bany abans de la música. Aquest any, a més, el temps ha acompanyat, a diferència de l'edició del 2025, marcada per la pluja. A les 18 hores, el grup Agustiko ha iniciat la jornada musical mentre l'espigó s'anava omplint progressivament. Ho ha fet amb cançons conegudes per a tothom, com Caminando por la vida i Volando voy. Al llarg del concert també han interpretat temes tan diversos com l'havanera El meu avi, Aserejé o I Will Survive. Una hora i quaranta-cinc minuts més tard, a les 19.45 hores, i amb el públic ja entregat, han donat pas als grans protagonistes de la tarda. El concert de l'Orquestra Di-Versiones ha repassat alguns dels seus clàssics habituals dels anys 60, 70, 80 i 90, amb cançons com Mi gran noche o Ni tú ni nadie, i ha fet alçar les mans del públic per recordar que la companyia és el més important quan es viu un dels seus concerts. Amb la cinta al cap, els pantalons curts habituals, però tots vestits de blanc, els integrants del grup s'han tornat a posar a la butxaca els seus seguidors, tal com han fet durant l'estiu amb la trentena de concerts que ja han ofert. De seguida, el cantant Albert Fort ha demanat la col·laboració del públic per a les habituals coreografies i ha convidat tothom, per exemple, a fer-se petons. El que està clar, però, és que si l'any passat el que va ploure va ser aigua, aquest any el que ha plogut han estat crits, música i ganes de festa, amb l'espigó tenyit de blanc com a testimoni d'una nova i multitudinària celebració del final de l'estiu a la Costa Brava.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/08/28/sant-antoni-balla-ritme-duna-133747520.html>